

סיפור לשולחן החג- "הגולם והפרפר"

(מקור לא ידוע)

מאסכ - מתאוצצות צצכ אלצמאלי

יום אחד שאל נכד את סבו: "סבא מה יש לך ביד?"
"גולם", ענה הסבא, "ובתוך הגולם יש פרפר. בקרוב פרפר יגיח מהגולם".
התלהב הילד עד מאד ושאל: "אתה יכול לתת לי את הגולם?"
"כן", אמר הסבא, "אבל הבטח לי, שכשיגיח הפרפר וינסה לקפוץ ולהכות בכנפיו על דפנות הגולם, לא תעזור לו לצאת. תן לו להגיח בכוחות עצמו".
הילד הבטיח ולקח את הגולם הביתה. בבית ישב והביט בגולם. לפתע, ראה הילד שהגולם מתחיל לזוז ולהתנועע עד שלבסוף נוצר פתח קטן.
בתוך הגולם היה פרפר לח ויפה, אשר הכה בכל כוחו על דפנות הגולם בנסותו לצאת ממנו, אך ללא הצלחה. רחמיו של הילד נכמרו על היצור האומלל והוא רצה לעזור לו לצאת, אך זכר את דברי סבו ונמנע.
לאחר זמן מה, הילד לא התאפק יותר. ליבו חמל על הפרפר ורחמיו גברו על הבטחתו לסבו. הוא פתח את הגולם לרווחה כדי לאפשר לפרפר לצאת. היצור המשוחרר הכה מעט בכנפיו ועף החוצה.
חיוכו של הילד לא הספיק לפשוט על שפתיו, והפרפר נפל ומת.
הילד הרים את הפרפר המת ופרץ בבכי.
בעוד הפרפר בידו הלך הילד אל סבו והראה לו אותו בלי לומר מילה.
הסב הביט בילד ואמר: "נכון שעזרת לו לצאת?"
"נכון", ענה הילד.
"אתה מבין, ילדי?" אמר הסבא, "כאשר הפרפר מתחיל לצאת מהגולם, הדרך היחידה בה הוא יכול לחזק את כנפיו היא, שהוא מכה בהם שוב ושוב לעבר הפקעת. רק אז הוא מצמיח ומחזק את שרירי כנפיו. כאשר עזרת לו, עשית זאת במקומו, זירזת ומנעת ממנו לגדול ולפתח שרירי כנפיים ולכן לא שרד".

אלאכ אלעמנג -

מי כיום עושה צצכים במחלואי וצכ אלס אלמי ציגך צמאלי וצצמאלי ?

מי ניימי כוצני אלעל ילד צמאלי צצמי ?